

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 92

De 'zeven maal duizend jaar' theorie

In de kwart eeuw die voorafging aan het jaar 1000 n.Chr. werden velen beheerst door de gedachte dat in het jaar 1000 de wereld zou vergaan. Er waren geen goede redenen voor die opvatting. Het enige argument was dat het getal '1000' mooi rond is en dat het goed bij God zou passen als Hij de wereld op dat moment zou laten vergaan. Deze opvatting deed als een lopend vuurtje de ronde. Zelfs de goddelozen gingen het accepteren, hetgeen een ongeëvenaarde golf van immoraliteit tot gevolg had. De mensen wilden zich nog aan hun laatste uitspattingen te buiten gaan voordat de holocaust zou uitbreken. Maar het jaar 1000 kwam en ging weer zonder dat er iets ongewoons gebeurde.

Vanaf die tijd is het berekenen van data voor velen in de religieuze wereld de favoriete bezigheid geworden. De pogingen om tijdstippen vast te stellen houden gewoonlijk verband met iets wat 'de slag van Armageddon' wordt genoemd, de wederkomst van Christus, of het begin van het Duizendjarig Vrederijk. Mensen hebben data vastgesteld, onderbouwd met ingewikkelde en gedetailleerde overzichten en die van de daken der huizen geroepen. In de afgelopen twee eeuwen hebben duizenden mensen even zovele vaststaande data bepaald voor de wederkomst van de Heer, maar als die datum verscheen, gebeurde er niets. Alleen al op grond van deze ervaringen zou een leraar van het Woord van God niet moeten worden bekritiseerd als hij zich nadrukkelijk distantieert van welke leraar dan ook die probeert een datum te bepalen voor het einde van de bedeling der genade, of voor de tweede komst van Christus, of het begin van het Duizendjarig Vrederijk. Ik kan geen sympathie opbrengen voor welk mens dan ook die beweert kennis van

de tijden en gelegenheden te hebben die uitgaat boven hetgeen de Here Jezus aan Zijn twaalf discipelen heeft doorgegeven (Hand. 1:7).

Vijfentwintig jaar geleden (in 1953) heb ik een studie over ditzelfde onderwerp geschreven waarin ik de opvattingen heb verworpen van aanhangers van de bedelingenleer die het jaar 2000 n.Chr. hadden vastgesteld als het begin van het heerlijke Duizendjarige Vrederijk, waarin satan gebonden zal zijn en Jezus Christus persoonlijk aanwezig zal zijn op aarde. Hun theorieën waren niet nieuw voor mij. In 1923 was ik er als jonge student voor het eerst mee in aanraking gekomen en was ik er tijdelijk door geboeid. Maar na zorgvuldig onderzoek heb ik ze afgewezen, omdat ik ervoer dat ze uitsluitend op gevolgtrekkingen waren gebaseerd en niet op direct onderwijs uit het Woord van God. Zij combineerden een gebrekkige menselijke kalender met het onfeilbare Woord van God.

Deze theorieën behelzen dat het volledige programma van God voor het menselijk geslacht, voor zover geopenbaard, in zeven millennia afgewerkt zal worden; dat is in zeven perioden van duizend jaar. Er wordt beweerd dat tussen de schepping van Adam tot het begin van de nieuwe hemelen en aarde precies zeventuizend jaar zal verstrijken en dat de laatste duizend jaar het Vrederijk zal zijn dat volgt op de wederkomst van Jezus Christus. Aangezien er volgens de algemeen aanvaarde chronologie, die is vastgesteld door Aartsbisschop Ussher, nu 5982 jaar zijn verstreken sinds de schepping van Adam, blijven er nog maar achttien jaar over tot de eerste dag van het zevende millennium. En aangezien mensen zonder problemen aanvaard hebben dat er een periode bestaat van zeven jaar, de zeventigste week van Israëls zeventig weken, blijven er nog maar elf jaar over tot er een verbond wordt gesloten die de periode van zeven jaar inluit en voor het opbouwen van het toneel waarop het grote drama van die zeven jaar zich zal afspelen. Israël moet worden hersteld, de tempel van God moet worden herbouwd op zijn oorspronkelijke plek, waar nu een moskee staat. Dit betekent dus dat er enorm veel bereikt moet worden in de komende elf jaar. Zou de 'tempel van God', die door de mens der zonde ontwaard zal worden, soms een prefab-tempel zijn?

Toen ik vijfentwintig jaar geleden over dit onderwerp schreef, dachten sommige broeders dat er nog drieëndertig jaar beschikbaar waren voor de opbouw van dit toneel en anderen achttien, maar beide groepen komen nu jaren tekort en hun schema keert zich tegen hen. En juist omdat deze broeders zo aan deze theorieën verknocht zijn, hebben zij zonder er verder bij stil te staan mijn ontdekking dat er een lange periode van Goddelijk bestuur zal komen vóór de tweede komst van Christus, verworpen. Er bestond in hun overzichten en berekeningen

eenvoudig geen ruimte voor een dergelijke tijd vóór het jaar 2000.

Het belangrijkste argument dat toen en ook nu nog naar voren wordt gebracht voor het begin van het zevende millennium in 2000 ontleen zij aan II Petrus 3:8. Daar lezen we: 'Doch dit ene mag u niet ontgaan, geliefden, dat een dag bij de Here is als duizend jaar en duizend jaar als een dag.' Sommigen gebruiken dit vers als wiskundige formule, anderen als een sleutel om een code te breken en zo te ontdekken wanneer deze gebeurtenis zal plaatsvinden. Zij denken dat God hier vaste waarden heeft ingesteld. Daarna gaan zij naar de eerste twee hoofdstukken van Genesis waar zij ontdekken dat God actief aan het werk was gedurende zes dagen en rustte op de zevende en ziedaar, een theorie dat Gods programma voor de mensheid zeventuizend jaar bestrijkt. En aangezien de zevende dag de sabbat is, concluderen zij dat de zevende periode van duizend jaar het Millennium moet zijn. Hiermee zijn de sluizen van de fantasie wijd open gezet, zodat allerlei bizarre en onbijbelse gevolgtrekking erdoor naar binnen stromen.

Ik ben niet in staat om door het sleutelgat van een eenvoudige tekst als II Petrus 3:8 te kijken en de verstrekkende gevolgtrekkingen te zien die zij beweren te zien. Bovendien weet ik dat wat zij naar voren brengen niet wordt onderwezen in dit gedeelte, zelfs niet als het wordt gecombineerd met de eerste hoofdstukken van Genesis. Ik heb het hoofdstuk waarin dit vers voorkomt vaak bestudeerd en uiteengezet en ik heb er vele waarheden in mogen ontdekken, zoals: 1) Een belofte van God wordt net zo zeker vervuld over duizend jaar als het vervuld wordt in een dag. Een menselijke belofte wordt altijd afgezwakt naarmate hij langer onvervuld blijft. 2) Tijd heeft voor God geen enkele van de beperkingen die het voor ons heeft. Voor ons is een dag een dag en duizend jaar is exact duizend jaar. 3) Een lange tijd voor God kan voor ons wel een hele korte tijd zijn en een korte tijd in Gods ogen kan in onze ogen wel een heel lange tijd zijn. 4) God kan wat Hij Zich voorgenomen heeft te doen ten uitvoer leggen in één dag, maar Hij kan er ook duizend jaar over doen. 5) In Psalm 90:4 wordt ons gezegd dat duizend jaar in de ogen van God is als de dag van gisteren, wanneer hij voorbijgegaan is en als een nachtwake. Een nachtwake is onder de Hebreeën een periode van vier uur. Daaruit volgt dat duizend jaar óf 24 uur kan zijn, óf 4 uur. Hiermee heeft de Geest van God een beveiliging ingebouwd, opdat wij niet zouden denken dat Hij hierin vaste waarden heeft gegeven.

De voorstanders van de 'zeven maal duizend jaar' theorie gaan er ook vanuit dat de zeven dagen in Genesis 1 en 2 een beeld zijn van de zeven millennia van de geschiedenis van de wereld, waarvan er al zes bijna zijn verstreken, en dat de week van de schepping een profetisch

karakter heeft. Maar als de aard van elke dag wordt onderzocht en als de zes perioden van duizend jaar menselijke geschiedenis worden onderzocht, zullen we ontdekken dat er geen relatie tussen bestaat. Dat geldt vooral voor de zevende dag wanneer we die vergelijken met de geprofeteerde aard van de persoonlijke aanwezigheid van Jezus Christus gedurende duizend jaar – de tijd die gewoonlijk ‘het’ Millennium wordt genoemd.

Op de zevende dag beëindigde God Zijn werk en rustte (Gen. 2:1). Hiervan wordt beweerd dat het een beeld zou zijn van het Millennium. Maar als we de feiten onder ogen zien, is er geen overeenkomstige, gelijkende, of identieke aard tussen deze twee. Wat ook de aard van het Millennium zal zijn, het lijkt in geen enkel opzicht op de sabbat. Deze duizendjarige periode wordt ingeleid door de tweede komst van Jezus Christus. Deze komst zal resulteren in Zijn *parousia*, of persoonlijke aanwezigheid gedurende duizend jaar. Het Griekse woord *parousia* duidt op de persoonlijke aanwezigheid van iemand die aanwezig is op grond van wie hij is en wat hij doet. Daarom zal Hij niet komen om te rusten, maar om een heerlijk nieuw werk te beginnen (zie *Seed & Bread*, nrs 24 en 25 over deze heerlijke gebeurtenis). Deze gebeurtenis betekent niet het einde van Gods werk; het markeert het begin van wat waarschijnlijk de tijd van de grootste inspanning van God zal zijn. Gedurende deze duizend jaar zal Christus werken en ook wij zullen werken. Het zal geen sabbat zijn voor God en het zal ook geen sabbat zijn voor de mensen. Het is zo dat ik er niet eens zou willen zijn als er geen werk gedaan werd. Ik geloof in werk en ik hou ervan om te werken. Het Millennium komt niet overeen met de zevende dag van de schepping toen God rustte.

De ruimte is niet voldoende om andere teksten na te gaan die in het getuigenbankje worden geroepen ter ondersteuning van deze theorie. Als deze gedeelten zorgvuldig worden onderzocht zal niettemin blijken dat ze verkeerd zijn geïnterpreteerd en geenszins de theorie ondersteunen die wordt gepropageerd. Een van deze is Hosea 6:1,2 waar het volk Israël zegt: ‘Komt, laat ons wederkeren tot de HERE! Want Hij heeft verscheurd, en zal ons helen; Hij heeft geslagen, en zal ons verbinden. Hij zal ons na twee dagen doen herleven, ten derden dage zal Hij ons oprichten, en wij zullen leven voor zijn aangezicht.’ De vergelijking: ‘één dag = duizend jaar,’ wordt op dit gedeelte toegepast om het precies zo uit te laten komen dat deze ‘twee dagen’ of tweeduizend jaar beginnen bij de geboorte van Christus. Ik ben er evenwel van overtuigd dat deze twee dagen twee perioden zijn van vierentwintig uur die beginnen met de overname van de macht door God en de openbaring van Jezus Christus. Israël zal dan Degene kennen die

zij zo lang hebben afgewezen en daarmee zullen twee dagen van rouw en droefenis aanvangen als zij in afwachting zijn van wat hen zal overkomen. Pas op de derde dag van de regering van God zullen ze weer opleven en zullen ze beginnen voor Zijn aangezicht te leven.

Ik ben er ter wille van de discussie in deze studie gemakshalve uitgegaan van de juistheid van de algemeen aanvaarde chronologie (die van Ussher). Dat is evenwel niet mijn persoonlijke opvatting. Ik weet dat als de data worden berekend vanuit de Septuagint er 1465 moeten worden opgeteld tussen Adam en Christus. Als de Septuagint de juiste getallen heeft, betekent het dat de mens al 7447 jaar op aarde is. Het getuigenis van de Septuagint kan niet gemakkelijk aan de kant worden geschoven. Haar chronologie zou wel eens de juiste kunnen zijn.